

Mál nr. 172/2016**M****og váttryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar X.****Umferðaróhapp milli bifreiðar og reiðhjóls 17. apríl 2016.****Gögn.**

Málskot, móttakið 1.6.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 20.6.2016, ásamt fylgigögnum; fyrirspurn V og svör fulltrúa reiðhjólamanns með tölvupósti dags. 16.6.2016.

Tölvupóstur M dags. 20.6.2016 ásamt myndum.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að bifreiðin X og reiðhjól lentu saman þegar M ók bifreiðinni X áleiðis út af bifreiðastæði við Gnoðavog en reiðhjólamaður kom hjólandi eftir gangstétt á Gnoðarvogi.

M lýsir því svo í málskoti að hann bifreiðin hafi verið kyrrstæð þegar hjólað hafi verið á hana. Útsýni hafi verið skert við akstur hans út af bifreiðastæði og þess vegna hafi hann stöðvað til að líta til beggja átta. M kveðst hafa ætlað að reyna að bakka þegar hann sá reiðhjólið nálgast en ekki tekist það sökum þrengsla á bifreiðastæðinu. M telur að reiðhjólinu hafi verið hjólað á allt of mikilli ferð og það sé aðalorsök þess að tjón hafi orðið á bifreið hans þegar hjólið lenti á henni. Einnig vísar M til mynda af skemmdum á hlið bifreiðarinnar, fyrir miðju hennar og aftarlega og að það sýni að hann hafi gert þær ráðstafanir sem hægt var með því að stöðva bifreið sína.

Í skýrslu reiðhjólamannsins kemur fram að hann hafi komið hjólandi á gangstétt á lítilli ferð og þá séð til ferða bifreiðarinnar X sem hafi stöðvað á bifreiðastæðinu. Reiðhjólamaðurinn segist þá hafa haldið áfram för sinni en þá hafi bifreiðinni verið ekið af stað og þannig hafi hann lent á bifreiðinni. Hann telur að ökumanni bifreiðarinnar hafi borið að veita umferð um götuna og gangstéttina forgang.

V vísar í bréfi sínu til þess að 89. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 um sakarskiptingu eigi ekki við í málinu þar sem ekki sé um að ræða árekstur tveggja skráningarskyldra vélknúinna ökutækja að ræða. Það verði því að afgreiða málið út frá hlutlægni ábyrgð eiganda bifreiðarinnar X skv. 1.mgr. 88. gr. umferðarlaga og mögulegu gáleysi reiðhjólamanns á grundvelli 2. og 3. mgr. 88. gr. V telur að reiðhjólamaðurinn hafi ekki sýnt gáleysi, þaðan af síður stórkostlegt gáleysi í aðdraganda umferðaróhappsins. V rekur ákvæði umferðarlaga varðandi umferð á vegum og telur að gangstigur sé vegur í skilningi 1. gr. laganna. Þannig verði að líta svo á að skv. 3. mgr. 25. gr. umferðarlaga beri ökumanni bifreiðar að veita umferð um gangstíg forgang við akstur út af bifreiðastæði. Ekki sé nægilega sýnt fram á að reiðhjólamaðurinn hafi hjólað of hratt eða gáleysislega m.v. aðstæður og því sé ekki hægt að fella niður bætur til hans að fullu eða að hluta.

Álit.

Ljóst er af gögnum málsins að ekki var um árekstur skráningarskyldra vélknúinna ökutækja að ræða, í skilningi 89. gr. umferðarlaga. Því verður ekki tekin afstaða til sakar hvors ökumanns um sig eins og þegar um slíkan árekstur er að ræða. Eigandi ökutækis ber svokallað hlutlæga ábyrgð á tjóni sem verður vegna notkunar ökutækis skv. 1. mgr. 88. gr., sbr. 1. mgr. 90. gr. umferðarlaga. Það þýðir að sá sem verður fyrir tjóni vegna notkunar ökutækis óháð því hvort ökumaður ökutækisins hafi sýnt óaðgæslu eða annars konar gáleysi við aksturinn. Þó ökutæki kunni að vera kyrrstæð þegar umferðaóhöpp verða, teljast þau í notkun, ef óhöppin verða í tengslum við akstur þeirra. Það að stöðva við leið út af bifreiðastæði telst slík notkun og verður eigandi bifreiðarinnar X að teljast bera ábyrgð á tjóni reiðhjólamannsins í umferðaróhappi því sem vísað hefur verið til.

Til þess að reiðhjólamaður missi rétt til bóta að hluta eða öllu leyti þarf hann með háttsemi sinni að hafa sýnt gáleysi eða eftir atvikum stórkostlegt gáleysi, sbr. 3. og 2. mgr. 88. gr. umferðarlaga. Við mat á háttsemi þess reiðhjólamanns sem á rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar X verður

að líta til þess að framburður um hversu hratt hann hjólaði er ekki sambærilegur milli hans og M og engin vitni voru af því. Verður M að bera hallann af því og telst ekki sannað að reiðhjólamaðurinn hafi hjólað of hratt í greint sinn. Ekki verður heldur séð að hann hafi brotið gegn öðrum háttænisreglum umferðarlaga um forgang, en umferð um veg í skilningi 1. gr. umferðarlaga hefur forgang gagnvart umferð út af bifreiðastæðum í skilningi 3. mgr. 25. gr. umferðarlaga. Verður því ekki fallist á að reiðhjólamaður hafi sýnt gáleysi sem áhrif hefur á greiðslu bóta úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar X.

Niðurstaða.

Tjón reiðhjólamanns er að fullu bótaskyldt úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar X hjá V.

Reykjavík, 9. ágúst 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.